

Verduideliking van Two-Seedline, Deel 3: Pragmatiese Genesis, Genesis Hoofstuk 2 –

Programnotas Deur William Finck

Alle vers vertalings geneem uit die Afrikaans 1933/1953 vertaling as ook die Christogenea

New Testament waar aangedui

Genesis 2: 1 SO is dan voltooi die hemel en die aarde met hulle ganse leërmag. 2 En God het op die sewende dag sy werk voltooi wat Hy gemaak het, en op die sewende dag gerus van al sy werk wat Hy gemaak het. 3 En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat God geskape het deur dit te maak.

Hier het ons die einde van wat ek die Eerste Boekrol van Genesis sou noem. In antieke tye het hulle nie boeke gehad soos ons dit vandag ken nie. Papyrus is eerder gesny en vasgeplak om 'n lang boekrol te vorm wat dan vir skryf gebruik is. Die rolle kon opgerol en vasgemaak word om hulle bymekaar te hou. Die oorspronklike geskrif van Moses was heel waarskynlik 'n versameling van hierdie rolle wat, sodra boeke ontwikkel is, later in 'n enkele bundel saamgevoeg is. Dit kan egter nie uitgesluit word dat Moses oorspronklik kleitablette eerder as boekrolle gebruik het nie. Kleitablette is deur die hele tydperk in Mesopotamië vir skryfwerk gebruik, en sommige van hulle het taamlik lang stories bevat. Die eerste boeke wat op groot skaal gemaak is, het heelwat later gekom, en is gemaak van vellum wat van dierevelle gemaak is, wat eenvormig gesny en aan die een kant gebind is. Daar is argeologiese ontdekkings van klein boeke wat gedeeltelik van metaalplate gemaak is, en ook rolle wat van metaalplate gemaak is, maar dit was nie prakties nie en ook nie wydverspreid nie.

Soos alle boeke van die Bybel, het Genesis nie hoofstuk- of versnommers tot ver in die Middeleeue gehad nie, en hulle is arbitrêr toegewys. Alhoewel baie van hulle verstandig toegewys is, was baie nie. Tog is daar hier 'n duidelike afbakening in die teks, waar Genesis 2:3 die Skeppingsverhaal afsluit met die sewende dag, waar Jahwe God sy rusperiode ingaan. Die omvang van die eerste Genesis-verslag, waar dit sê “En God het die mens geskape na sy beeld, na die beeld van God het Hy hom geskape; man en vrou het Hy hulle geskep” kan nie voorgestel word asof dit een of ander eindige aksie beskryf wat eindig voordat Genesis 2:4 begin nie. Dit omvat eerder die hele idee van die skepping van die mens reg deur Genesis hoofstuk 5 en verder, waar ons dieselfde presiese taal sien wat van Adam se nageslag gebruik word. Yahweh het Sy Sabbat binnegegaan nadat die Adamiese Mens geskape is, maar die Skepping laat homself voort, manlik en vroulik, van die begin af.

'n Parallel waarmee ons hierdie taal beter kan verstaan, word gevind in Jesaja 49:5: “En nou, spreek die HERE wat My van die moederskoot af geformeer het om sy kneg te wees, om Jakob na hom terug te bring: Al word Israel nie versamel nie, sal ek heerlik wees in die oë van die HERE, en my God sal my sterkte wees.” Die woord Israel verwys hier na Jakob en na al sy nageslag, en hulle is almal gelyk geskape toe Yahweh Jakob gevorm het in die skoot van Rebekka, sy moeder, en selfs voor dit aangesien hulle almal in die lendene van Adam was. Terwyl alle Israeliete gelyktydig gevorm is, in die lendene van Jakob en in die verstand van God, word Israeliete vandag nog in die wêreld gebore.

Genesis vanaf hoofstuk 1 vers 1 tot en met Genesis hoofstuk 5 en verder is nie 'n kronologiese lineêre weergawe van 'n voortdurende reeks gebeure, soos soveel dwase veronderstel het nie. As dit so was, sou ons ten minste drie verskillende rasse van Adam gehad het wat verskeie

verskillende aardes bewoon het onder die lig van verskeie verskillende hemele. Al hierdie skynbare konflik is egter opgelos sodra ons besef dat die verslag van Genesis 1:1 tot 2:3 'n oorspronklike weergawe is van die skepping van God wat vanuit een perspektief vertel word: waar die Adamiese mens die toppunt van daardie skepping is, en dan is daar vanaf Genesis 2:4 tot aan die einde van Genesis hoofstuk 4 'n aparte weergawe van die skepping van die Adamiese mens saam met gelykenisse wat verslae van sy vroeë geskiedenis in verband bring, en hierdie afsonderlike verslag bou op die eerste Skeppingsverhaal. Ten slotte begin Genesis 5:1 nog 'n nuwe boekrol wat 'n verslag bevat van die geskiedenis van die geslagte van Adam, wat die ras is van die Adamiese Mens wat van die eerste Mens, Adam, afstam.

Genesis 2:4 begin 'n nuwe verslag, wat die skepping van die mens uit 'n ander perspektief uiteensit, en bou voort op die uiteensetting van die skepping van die mens soos dit kortliks in die eerste Skeppingsverhaal vertel is.

Voorbeelde van samevatting: Genesis 1:3-5/1:14-16 ; Genesis 1:26-27/2:7/5:1 ; Genesis 10/11 ; Esegël 38/39

Genesis 2:4 DIT is die geskiedenis van die hemel en die aarde toe hulle geskape is. Die dag toe die HERE God die aarde en die hemel gemaak het,

Hier het ons 'n nuwe boekrol, wat 'n nuwe verslag bevat wat die skepping van die mens in verband bring, wat begin deur die eerste Skeppingsverslag op te som. Dit is ook opmerklik dat dit die vroeë dae van die eerste skeppingsverslag oprol in 'n enkele dag, of tydperk, wat die interpretasie van daardie dae as eeue of tydperke verder vestig.

Genesis 2:5 was daar nog geen struik in die veld op die aarde nie, en geen plante van die veld het nog uitgespruit nie; want die HERE God het nog nie laat reën op die aarde nie, en daar was geen mens om die grond te bewerk nie. 6 Maar 'n mis het opgetrek uit die aarde en die hele aardbodem bevogtig.

Vers 5 besin oor die toestand van die aarde tydens die derde en vierde skeppingsdae, wat lei tot die punt waar die skepping van die mens in Genesis 1:26 voorgestel word.

Genesis 2:7 En die HERE God het die mens geformeer uit die stof van die aarde en in sy neus die asem van die lewe geblaas. So het dan die mens 'n lewende siel geword.

Genesis 2:7 is lank reeds geïnterpreteer as die daad waardeur Yahweh Sy gees in die Adamiese mens oorgedra het. Dit is goed, maar ek wil egter daarop aandring dat as Yahweh 'n Gees is, dan is Sy beeld geestelik, en dat die oordrag van die Gees dus ook in Genesis 1:26 en 5:3 voorgestel word. Al drie hierdie is verskillende weergawes van die skepping van dieselfde Adamiese ras, wat begin met die eerste mens Adam.

Paulus van Tarsus sê in 1 Korintiërs hoofstuk 15: “35 Maar iemand sal sê: Hoe word die dode opgewek, en met hoedanige liggaam kom hulle? 36 Dwase mens! Wat jy saai, word nie lewendig as dit nie gesterf het nie. 37 En wat jy saai — jy saai nie die liggaam wat sal word nie, maar 'n blote korrel, byvoorbeeld van koring of van iets anders.

38 Maar God gee dit 'n liggaam soos Hy gewil het, en aan elkeen van die saadkorrels sy eie liggaam. [Hier sien ons dat die Gees van God aan elke Adamiese man oorgedra word deur die DNA, of saad. Om hierdie rede het Petrus gewaarsku dat ons van bo gebore moet word, uit onverganklike saad, eerder as uit verganklike saad (1 Petrus 1:23).] 39 Alle vlees is nie dieselfde vlees nie, maar die vlees van mense is anders as die vlees van vee, en dié van visse anders as dié van voëls [Daarom is dit dwaasheid om mense van diere te maak!] 40 En daar is hemelse liggame en aardse liggame; maar die heerlijkheid van die hemelse is anders as dié van die aardse. 41 Anders is die heerlijkheid van die son en anders die heerlijkheid van die maan en anders die heerlijkheid van die sterre; want die een ster verskil in heerlijkheid van die ander ster. 42 So is ook die opstanding van die dode: daar word gesaai [vleeslike saad], in verganklikheid, daar word opgewek in onverganklikheid; onverganklikheid [die ewige Gees]. 43 daar word gesaai [vleeslike saad], in oneer, daar word opgewek in heerlijkheid; daar word gesaai in swakheid, daar word opgewek in krag. [die ewige Gees 44'n Natuurlike liggaam word gesaai, [vleeslike saad], 'n geestelike liggaam [die ewige Gees]; word opgewek. Daar is 'n natuurlike liggaam [vleeslike saad], en daar is 'n geestelike liggaam [die ewige Gees]. 45 So is daar ook geskrywe: Die eerste mens, Adam, het 'n lewende siel geword; die laaste Adam 'n lewendmakende Gees. [Dit is waar van beide Adam en Christus, maar die een is 'n analogie vir die eerste, en die ander is 'n analogie vir die tweede!] 46 Die geestelike ewenwel is nie eerste nie, maar die natuurlike; daarna die geestelike. 47 Die eerste mens was uit die aarde aards, die tweede mens is die Here uit die hemel.

[Adam verteenwoordig die eerste mens van uit die aarde, Christus die tweede van uit die hemel, maar dit is alles 'n analogie vir die twee nature van die Adamiese mens, die vleeslike en die geestelike.]

Genesis 2: 8 Ook het die HERE God 'n tuin geplant in Eden, in die Ooste, en daar aan die mens wat Hy geformeer het, 'n plek gegee.

Die woord eden, of edin, word in Sumeriese tekste gevind waar dit duidelik 'n verwysing vir die steppe is. Hierdie woord is in Akkadies geleen, waar dit edinu gespel is. In sy Hebreuse woordeboek het Strong bloot die woord, na sy duidelike Hebreuse wortel, as plesier gedefinieer. Die wortel kan ook sag of aangenaam beteken (vgl. Strong #'s 5727 tot 5731). Ooswaarts in Eden: in die oostelike deel van Eden, soos die NAS en die Grieks van die Septuagint ook het.. Die skrif is vanuit 'n Hebreuse perspektief, en daar hoef net na die ooste van die Levant te kyk vir die ligging van die tuin , wat Moses verder in die hoofstuk meer akkuraat beskryf in die teks wat by verse 10 tot 14 gevind word.

Genesis 2:9 En die HERE God het allerhande bome uit die grond laat uitspruit, begeerlik om te sien en goed om van te eet; ook die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van die kennis van goed en kwaad.

Dit is moontlik dat dit letterlike voedselproduserende bome is, en dié wat in die tweede deel van die vers volg, is bedoel om allegoriese bome te wees. Maar in elk geval, elke boom wat “aangenaam is om te sien en goed om te eet” het nie bestaan totdat Adam in die Tuin geplaas is nie. As dit aanvaar word dat hierdie bome allegoriese bome is wat familielyne verteenwoordig, dan kan hierdie bome slegs die vroeë Adamiese families van ons ras wees. Later is hierdie selfde analogie inderdaad gebruik om die Adamiese Genesis 10 Nasies te beskryf, in Esegïel hoofstuk 31: “1EN in die elfde jaar, in die derde *maand*, op die eerste van die maand, het die woord van die HERE tot my gekom en gesê:

2 Mensekind, sê aan Farao, die koning van Egipte, en aan sy menigte: Na wie lyk jy in jou grootheid? 3 Kyk, Assur was 'n seder op die Líbanon, skoon van takke en 'n skaduryke bos en hoog van groei; en sy top was tussen die wolke. 4 Waters het hom grootgemaak; die

watervloed het hom hoog laat groei, wat met sy strome gegaan het rondom die plek waar hy geplant was, en sy watervore uitgestuur het na al die bome van die veld. 5 Daarom het hy hoër gegroei as al die bome van die veld, en het sy takke baie geword en sy takkies lank, weens die groot waters toe hy uitgeskiet het.

6 Al die voëls van die hemel het nes gemaak in sy takke, en al die wilde diere van die veld het onder sy takkies aangeteel, en allerhande groot volke het onder sy skaduwee gaan sit. 7 En hy het skoon geword in sy grootheid, in die lengte van sy takke, omdat sy wortel by groot waters was. 8 Seders het nie naby hom gekom in die tuin van God nie, sipresse was nie soos sy takke nie, en platane het nie gehaal by sy takwerk nie: geen boom in die tuin van God was met hom te vergelyk in sy skoonheid nie. 9 Ek het hom mooi gemaak deur die menigte van sy takke, sodat al die bome van Eden wat in die tuin van God was, hom beny het. ... ook die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van kennis van goed en kwaad.

Die boom van die lewe is Yahweh God, Yahshua Christus, en Sy ras van Adamiese mens. Dit word bewys in Genesis 3:22, waar die mens die opdrag kry om die boom van die lewe te gryp, en vir ewig te lewe: aangesien die Adamiese mens die ewige lewe slegs deur Christus het, moet Christus dus die Boom van die Lewe wees. Hy is die wingerdstok, sy Adamiese mense is die takke, en daarom is die Boom van die Lewe die Rivier van God, die Ras van Adam met Christus as sy hoof en sy wortel. Dit is die koring van die gelykenis van die koring en die onkruid, wat geplant is aan die begin van die wêreld, wat gebeur het met die stigting van die Adamiese samelewing.

Maar as Hy die "ware wingerdstok" is en Sy mense die lote is, dui dit daarop dat daar 'n valse wingerdstok met sy eie takke is, en dus as die Boom van die Lewe 'n ras is, maak dit net sin dat die Boom van die Kennis van Goed en Kwaad is ook 'n wedloop. Maar watter ras? As Adam die eerste man is, soos Paulus ook getuig het, as ons dan verplig word om hierdie hoofstuk

chronologies te lees, het Adam nog nie eers 'n vrou waarin daar dalk ander mans is nie, hierdie ander boom is egter reeds in die tuin! Matteus 13:35 vertel ons presies hoekom ons na die woorde van Christus moet wend om hierdie dinge te verstaan, en nie op Genesis alleen staatmaak vir ons begrip nie: “Sodat vervul sou word wat deur die profeet gespreek is deur te sê: Ek sal my mond in gelykenisse; Ek sal dinge uitspreek wat van die grondlegging van die wêreld af geheim gehou is.”

Johannes 15: “1 Ek is die ware wingerdstok... 5 Ek is die wingerdstok, julle is die lote...” Die Seun van die mens het die goeie saad gesaai, want Yahshua Christus is Yahweh God vleesgeword: Hy is Wortel en Loot, en Eerste en Laaste, daarom is Hy Seun en Hy is Man. Soos Hy vir ons vertel in die gelykenis van die koring en die onkruid, in dieselfde deel van Matteus 13 waar Christus vir ons gesê het dat Hy “die dinge sal uitspreek wat van die grondlegging van die wêreld af geheim gehou is”, het Sy vyand die slegte saad gesaai, en slegs Sy woorde openbaar die identiteit van Sy vyand. In Lukas hoofstuk 10 sien ons dat Hy self vir ons sê wie hulle is.

Uit Lukas Hoofstuk 10, uit die CNT: “17 Toe het die twee-en-sewentig met groot blydskap teruggekeer en gesê: 'Prins, selfs die demone word deur u Naam aan ons onderwerp!' 18 En Hy sê vir hulle: Ek het die Teëstander (dit is Satan, of die Vyand) sien val soos weerlig uit die hemel! 19 Kyk! Ek het aan julle die mag gegee om op slange en skerpioene te trap en op al die krag van die vyand, en niemand sal julle op enige manier onreg aandoen nie. 20 Maar hieroor moet julle julle nie verbly nie: dat geeste aan julle onderdanig is. Wees eerder bly dat julle name in die hemele geskrywe is.' 21 In daardie uur het Hy hom verheug in die Heilige Gees en gesê: Ek loof U, Vader, Soewerein van die hemel en die aarde, dat U hierdie dinge vir wyse en

verstandiges verberg het en dit aan kindertjies geopenbaar het. Ja, Vader, want sulkes het goedkeuring voor U gehad! 22 Alles is deur my Vader aan My oorgegee, en niemand weet wie die Seun is as nie die Vader nie, en wie die Vader is as nie die Seun nie, en die Seun sal dit openbaar aan wie Hy moet besluit.”

Daarom sien ons in Lukas hoofstuk 10 dat Satan (die Teëstander), demone, slange en skerpioene almal verwant is. Tog sien ons dwarsdeur die Nuwe Testament dat die term slang allegories gebruik word van sekere mense wat teen Christus gekant is, mense van wie Hy ook gesê het nie sy skape was nie (Joh. 10) en wat 'n Vader gehad het, en dus 'n oorsprong, wat iemand anders as sy vader was. , en 'n duiwel.

Hierdie val van Satan word op een ander plek in die Skrif genoem, in Openbaring hoofstuk 12, weer uit die CNT: “7 En daar was 'n oorlog in die hemel, Migaël en sy boodskappers het teen die draak geveg. En die draak en sy boodskappers het geveg, 8 en hulle het nie oorwin nie, en hulle plek is nie meer in die hemel gevind nie. 9 En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word die Valse Aanklaer en die Teëstander; hy wat die hele bewoonde aarde verlei, is op die aarde gewerp, en sy boodskappers is saam met hom neergewerp.”

Nou kan dit duidelik gemaak word dat hierdie profesie in Openbaring Hoofstuk 12 veelvuldige vervullings het, en die woord hemel hoef nie noodwendig letterlik opgeneem te word in sy interpretasie nie. Sekere dinge is egter absoluut duidelik in hierdie profesie, en ons kan seker wees van die volgende gevolgtrekkings:

- Satan is uit die hemel gewerp, en sy plek word nie meer daar gevind nie.

- Satan, die Groot Draak, die Slang van ouds, die Duiwel en die Gevalle Engele is almal een en dieselfde entiteit. En die frase “Slang van ouds” kan slegs verwys na die Genesis hoofstuk 3 slang van die Tuin van Eden.

- Die slang, gekoppel aan die Boom van die Kennis van Goed en Kwaad in Genesis hoofstuk 3, wat reeds in die Tuin was toe Adam daar geplaas is, die Oorlog in die Hemel en die val van die engele wat gesondig het, soos Judas hulle noem, moet plaasgevind het voor die skepping van Adam, maar dit is nie geopenbaar “verborge gehou van die grondlegging van die wêreld af” nie, soos ons deur Christus self vertel word.

- Herodes die Grote, wat probeer het om die Christus-kind dood te maak sodra dit gebore is, was ook 'n verteenwoordiger van hierdie Satan.

- Hierdie Satan het sedertdien oorlog gemaak met die Vrou, simbolies van die kinders van Israel.

Hier is 'n paar verdere openbarings aangaande hierdie gevalle engele, van die apostel Judas: 5 Maar ek wil julle daaraan herinner, al weet julle dit nou eenmaal, dat die Here, nadat Hy die volk uit Egipteland gered het, daarna die wat ongelowig was, omgebring het. 6 En die engele wat hul eie beginsel nie bewaar het nie, maar hul eie woning verlaat het, het Hy vir die oordeel van die groot dag met ewige boeie onder die duisternis bewaar;

7 soos Sodom en Gomorra en die stede rondom hulle, wat op dieselfde manier as hierdie mense gehoereer en agter vreemde vlees aangeloop het, as 'n voorbeeld gestel is, terwyl hulle die straf van die ewige vuur ondergaan.

Hier in Judas verse 5 tot 7 het ons sekere van die kinders van Israel wat misluk het om vergelyk te word met “die engele wat hulle eerste staat nie gehou het nie”, wie se sonde op dieselfde manier was as dié van Sodom en Gomorra deurdat hulle gehoereer het en gegaan het. na vreemde (ander) vlees. Met ander woorde, die mense van Sodom en Gomorra begeer na vlees wat anders was as hulle eie, net soos die gevalle engele! En dit is die gevalle engele wat “in ewige kettings onder duisternis bewaar is” wat op die groot oordeelsdag wag.

8Tog besoedel ook hierdie mense net so in hulle dromerye die vlees en verag die heerskappy en laster die heerlike wesens.

Maar hulle is steeds hier. As hulle nie nog hier was nie, sou Judas nie na hulle kon verwys in vers 8, en in die huidige en toekomstige tyd nie, waar hy geskryf het: “ [Hy kan nie praat van die kinders van Israel van die mense van Sodom nie, maar van die gevalle engele en die duiwel van die volgende vers.] 9Maar toe Mígaël, die aartsengel, met die duiwel in woordesstryd was oor die liggaam van Moses, het hy geen oordeel van lastering durf uitspreek nie, maar het gesê: Die Here bestraf jou! 10Maar hierdie mense belaster alles wat hulle nie ken nie; en alles wat hulle, soos die redelose diere, op natuurlike wyse verstaan, daardeur gaan hulle te gronde. 11Wee hulle, want hulle het die weg van Kain bewandel en om loon hulleself in die verleiding van Bileam gestort en in die verset van Korag omgekom.

12Hulle is skandvlekke in julle liefdemaaltye, wat sonder vrees saam fees hou en hulleself voer, waterlose wolke deur winde rondgedrywe, bome in die nasomer, wat sonder vrugte is, twee maal gestorwe, onworteld;

Die weg van Kain is die manier van rasvermenging, so ook die dwaling van Bileam. Terwyl Korag 'n Israëliet was, het hy nietemin, soos Kain voor hom, probeer om sy eie priesterskap op

te rig in teenstelling met die geordende priesterskap van Yahweh God. Die gevalle engele is nog hier, hulle is gekant teen Christus, hulle is brute diere, om met hulle te vermeng is die strewe na vreemde (ander) vlees, hulle is gebind in allegoriese kettings van duisternis, hulle is kolle in ons feeste van naasteliefde, hulle is twee keer dooie bome en hulle is stukkende bakke! Die gevalle engele is dus die mense wat Yahweh nie geplant het nie, vandag verteenwoordig deur alle basters en nie-Blanke rasse! Die apostel Petrus praat oor hierdie selfde entiteite in die tweede hoofstuk van sy tweede sendbrief, en gebruik taal baie soortgelyk aan dié van Judas. Daar sê hy van hulle in vers 12: "Maar hulle praat sleg van die dinge wat hulle nie verstaan nie, soos natuurlike wilde diere wat gevang en vernietig word; en sal heeltmaal vergaan in hulle eie verderf..." Die gevalle engele is die "boom van die kennis van goed en kwaad" want kennis is ervaring, hulle was eens goed, en in hulle opstand het hulle boos geword.

Alhoewel dit apokrief is in enige bestaande vorm, en hoewel ons rede moet hê om die Ethiopiese uitgawes te wantrou, is dit baie duidelik dat die apostels aangehaal het uit 'n weergawe van die Boek van Henog wat in hulle dag beskikbaar was, en wat ons nie meer het nie. in dieselfde vorm vir ons beskikbaar. As u die Henog-literatuur bestudeer, is dit miskien beter dat die fragmente wat in die Dooie See-rolle gevind word, oorweeg word, eerder as die Ethiopiese weergawe. Hierdie volgende paragraaf is uit my referaat, beskikbaar by Christogenea, getiteld The Problem With Genesis 6:1-4:

Met dit in gedagte is dit nou moontlik om te verstaan hoe 'n "slang", 'n lid van hierdie gevalle ras, Eva kon verlei het, soos die verslag in Genesis hoofstukke 2 en 3 vertel. Hierdie ras, genoem die "boom van kennis van goed en kwaad" (Gen. 2:9, 17) in daardie verslag, wat self 'n gelykenis is, is nie genoem in die skeppingsverslag van Genesis 1:1-2:3 bloot omdat dit was

nie deel van die skepping hier op hierdie aarde nie, wat die perspektief van die skeppingsverhaal is, [wat] self 'n soort profetiese visie is van dinge wat verby is. Die woord wat in hierdie verse met “dag” vertaal word, word meer prakties as “ouderdom” in konteks weergegee, en daarom het die aarde heel moontlik vier biljoen jaar of wat voor Adam bestaan, en baie ander rasse mense was hier voor die verskyning van moderne Wit man, soos die fossielrekord onthul. Tog kan geen ander ras van mense behalwe Adamiese Blanke mens gereken word dat dit deur Yahweh, die God van die Bybel, geskep is nie.

In die Enogiese literatuur, in wat genoem word The Book of Giants, word gesê dat die ras van gevalle engele die korrupsie van spesies gepleeg het. Uit 'n ander uitgawe van die Qumran-rolle, The Dead Sea Scrolls, A New Translation deur Michael Wise, Martin Abegg Jr. en Edward Cook, op bladsy 247, 'n vertaling van 1Q23, fragmente 1 en 6: “1 [... tweehonderd] 2 donkies, twee honderd esels, twee honderd[rooi ... ramme van die] 3 kleinvee, twee honderd bokke, twee honderd [... diere van die] 4 veld van elke dier, van elke [voël ...] 5 [...] vir samesmelting [...]”. En in dieselfde bron, 4Q531, fragment 2: “1 [...] hulle het [...] 2 [... hulle verwek] reuse en monsters [...] 3 [...] hulle verwek, en kyk, die hele [die aarde is verderf ...] 4 [...] met sy bloed en deur die hand van [...] 5 [reuse] wat vir hulle nie genoeg was nie en [...] 6 [...] en hulle het gesoek om baie [...] 7 [...] 8 te verslind, het die monsters dit aangeval.” Weereens, 4Q532, Kol. 2 fragmente 1-6: “2 [...] vlees [...] 3 al[...] monsters [...] sal [...] 4 [...] hulle sou opstaan [...] sonder ware kennis [...] want [...] 5 [...] die aarde [verdorwe ...] magtig [...] 6 [...] hulle het [...] 7 [...] van die engele oorweeg op [...] 8 [...] op die ou end sal dit vergaan en sterf [...] 9 [...] hulle het groot korrupsie in die [aarde ...] veroorsaak 10 [...] dit was nie] voldoende om [...] 11 hulle sal [...] wees”. Alhoewel dit taamlik fragmentaries is, is die algemene tema van hierdie fragmente uit wat bekend staan as die Boek van Reuse geredelik duidelik. 'n Baie soortgelyke weergawe van wat hier vertel

word, word gevind in 1 Henog, dit wil sê hoofstukke 86 en 88. Dit is hoogs waarskynlik dat verhale soos hierdie die inspirasie was vir die antieke chimera-mites van beide die Griekse en Nabye-Ooste mitologie.

Die apostel Johannes in hoofstuk 4 van sy eerste sendbrief sê vir ons dat die mense van Christus uit God gebore is, en dat die vyande van Christus in die wêreld ontstaan het, en nie van God is nie. Uit die King James Version, 1 Johannes 4: "1 Geliefdes, glo nie elke gees nie, maar toets die geeste of hulle uit God is, want baie valse profete het in die wêreld uitgegaan... 4 Julle is uit God, kleintjies kinders, en het hulle oorwin, want Hy wat in julle is, is groter as Hy wat in die wêreld is. 5 Hulle is van die wêreld; daarom spreek hulle van die wêreld, en die wêreld luister na hulle. 6 Ons is uit God; wie God ken, luister na ons; wie nie uit God is nie, luister nie na ons nie. Hieraan ken ons die gees van waarheid en die gees van dwaling..." Johannes gaan dan verder om te verduidelik dat om hierdie rede die wat uit God gebore is, mekaar moet liefhê.

Die apostel Paulus sê vir ons in Hebreërs hoofstuk 11:8 "8Maar as julle sonder tugtiging is, wat almal deelagtig geword het, dan is julle onegte kinders en nie seuns nie.

Ons is seuns van God, of ons is basters gebore uit die sondes van die wêreld. Daar is geen derde keuse nie, en in al die eskatologiese gelykenisse en beloftes van die Bybel is daar nooit 'n derde keuse tussen regverdige en goddelose mense nie. Die "verborgenheid van ongeregtigheid" is geheel en al geneties. Daarom sê die apostel Petrus vir ons in die openingshoofstuk van sy eerste sendbrief: "22 As julle in gehoorsaamheid aan die waarheid julle siele deur die Gees tot ongeveerinsde broederliefde gereinig het, moet julle mekaar vurig liefhê uit 'n rein hart; 23 want julle is wedergebore nie uit verganklike saad nie,

maar uit onverganklike, deur die lewende woord van God wat tot in ewigheid bly. 24 Want alle vlees is soos gras, en al die heerlikheid van die mens soos 'n blom van die gras. Die gras verdor en sy blom val af, 25 maar die woord van die Here bly tot in ewigheid. En dit is die woord wat aan julle verkondig is.

Selfs as ons wou glo dat nie-Blanke rasse onder die diere van God se skepping was, 'n veronderstelling wat ons nie een greintjie harde bewyse het om te ondersteun nie, dan moet ons ag slaan op die woorde van die apostel Petrus. In 2 Petrus hoofstuk 2, praat die apostel van diegene wat smul onder die kinders van Israel wat nie hoort nie, en noem hulle “natuurlike brute diere, gemaak om gevang en vernietig te word”.

In die profeet Obadja word dieselfde ding belowe, in verse 15 en 16. Wanneer Christene ook al dink aan sogenaamde “pre-Adamiese manne”, moet die gevalle engele dadelik in gedagte kom. Wanneer Christene ook al nie-Blanke rasse oorweeg, moet die samesmelting van die gevalle engele in gedagte kom, en die Skrif wat vir ons sê dat hulle in “kettings van duisternis” gebind is! Dit is presies wat die Bybel oor die ander sogenaamde rasse leer.

Daar is baie ander maniere om hierna te kyk in die Skrif. Byvoorbeeld, Egipte, Ethiopië en Skeba was op 'n tyd almal groot Blanke nasies, en almal word gelys onder die nageslag van Noag in Genesis hoofstuk 10. Tog sê Yahweh in Jesaja hoofstuk 43 vir die kinders van Israel: “ 3 Want Ek is die HERE, jou God, die Heilige van Israel, jou Heiland; Ek het Egipte gegee as losprys vir jou, Kus en Seba in jou plek. 4 Omdat jy kostelik is in my oë, hooggeag is, en Ek jou liefhet, daarom gee Ek mense in jou plek en volke vir jou lewe.

En as die HERE Egipte, Kus en Skeba vir die kinders van Israel oorgegee het, aan wie het Hy hulle oorgegee? En as Negers en Arabiere hierdie lande oorrumpel, en as Negers en Arabiere vandag hulle lande beset, dan is Negers en Arabiere onder die vyande van Yahweh God. Dit is Bybelse werklikheid, en daar is geen ander manier om die lotgevalle van Egipte, Ethiopië en Skeba te verduidelik nie.

Genesis 2:10 10En daar het 'n rivier uit Eden uitgegaan om die tuin nat te maak; en daarvandaan is dit verdeel en het vier lope geword. 11Die naam van die eerste is die Pison. Dit is hy wat om die hele land Hávila loop waar die goud is. 12 En die goud van dié land is goed. Daar is *ook* balsemgom en onikssteen. 13 En die naam van die tweede rivier is die Gihon. Dit is hy wat om die hele land Kus loop. 14 En die naam van die derde rivier is die Hiddékel. Dit is hy wat oos van Assur loop. En die vierde rivier is die Frat.

Moses gee 'n geografiese beskrywing wat ooreenstem met sy eie tyd, ongeveer 1500-1450 vC. Natuurlik is Havila, Kus [Ethiopië] en Assur nie eers gebore tot ná die Vloed van Noag nie, en daarom kon hierdie name nie behoort het aan die streke wat hulle in die tyd van Adam beskryf het nie.

Die land van Havila kan geïdentifiseer word as in Arabië, vanaf Genesis 25:18 en 1 Samuel 15:7. Daarom kan die eerste rivier, die Pishon (Pison), geïdentifiseer word met 'n rivier wat nou uitgedroog is wat eens deur die Arabiese Woestyn gevloei het, oënskynlik voordat dit 'n woestyn was. Argeoloë noem hierdie rivier die Koewetrivier. Dit het blykbaar sy bronne in die berge van Wes-Arabië, naby die Rooi See, gehad en ooswaarts na die Eufraat gevloei. Die tweede rivier, die Gihon, blyk te verwys na die Karunrivier, wat uit die Zagrosberge vloei en tans in die samevloeiing van die Tigris- en Eufraatrivier uitmond. Die derde rivier blyk die Tigris te wees, en die vierde die Eufraat, wat saam Mesopotamië omvat.

Hierdie vier riviere het in die Persiese Golf uitgemond wat in dieselfde samevloeiing loop, en drie van hulle is vandag nog daar. Klaarblyklik, soos ook uit die antieke geskiedenis bepaal kan word, was die Arabiese skiereiland op 'n tyd 'n baie vrugbaarder plek. Die Engelse weergawe van die taal van Genesis blyk egter aan te dui dat die riviere in die teenoorgestelde rigting gevloei het, en ons word ingelig dat dit nog nie op die aarde gereën het in vers 5 nie, dus het die riviere dalk nie gevorm op die manier wat ons verstaan vandag die vorming van riviere deur reënval. Die Griekse weergawe sê egter dat die rivier in vier beginpunte, of bronne, verdeel is, en nie noodwendig vier koppe nie.

Daarom hoe die Antediluviese ekosisteem gefunksioneer het, wat ons hier kan aflei is dat Moses die antieke Tuin van Eden uitgebeeld het as die hele land vanaf die huidige Arabiese skiereiland en die Rooi See in die weste, tot by die Zagrosberge van Persië in die ooste. , en gesentreer in die antieke land Sumer of soos dit later genoem is, Babilonië. Al hierdie eenvoudige Bybelse interpretasie sluit die Brits-Israel 19de eeuse pypdrome uit wat die Pamir-plato as die tuisland van die oorspronklike aartsvaders geïdentifiseer het.

Genesis 2:15 15 Toe het die HERE God die mens geneem en hom in die tuin van Eden gestel om dit te bewerk en te bewaak. 16 En die HERE God het aan die mens bevel gegee en gesê: Van al die bome van die tuin mag jy vry eet, 17 maar van die boom van die kennis van goed en kwaad, daarvan mag jy nie eet nie; want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe.

Dit maak nie saak of “elke boom van die tuin” letterlik of figuurlik opgeneem word nie, aangesien dit óf na voedselbome verwys óf na die bome wat die latere Adamitiese families beskryf. Hier kan 'n mens jou voorstel dat dit 'n gelykenis is, dat Adam se opdrag moontlik was

om 'n kultuur te skep, en daarom word hy uitgebeeld as iemand wat beveel word om 'n tuin te bewerk, die tuin is die Tuin van God en die stigting van 'n samelewing wat gevorm is. rondom 'n ras van mense na Sy beeld.

Die verwysing na "elke boom van die tuin" is beslis nie 'n verwysing na ander sogenaamde rasse nie, aangesien hulle nie deel van die Boom van die Lewe is nie en nooit - tot die sondes van ons onlangse verlede - ingesluit is as deel van enige Blanke kultuur. Die ander rasse is eerder takke aan die Boom van die kennis van goed en kwaad, en Adam is aangesê om van hulle weg te bly. Hulle is engele wat in kettings van duisternis gebind is. Daarom bevat die gelykenis van die net net twee rasse vis: goeie visse en slegte visse! Yahweh het niks sleg gemaak nie. Die slegte is eerder uit die boom van kennis van goed en sleg.

'n Gelykenis is 'n verhaal wat simbole en allegorieë gebruik om 'n waarheid wat verband hou met 'n groter les of beginsel in verband te bring. Daarom is hierdie vroeë hoofstukke van Genesis 'n reeks episodes wat in gelykenisse vertel word, en soos ons duidelik gesien het in Genesis hoofstuk 1 (of beter, die eerste boekrol van Genesis) hoef hulle nie noodwendig in presiese chronologiese volgorde verstaan te word nie. Hulle moet egter in konteks met die openbarings van Christus in die Nuwe Testament verstaan word!

Genesis 2:18 Ook het die HERE God gesê: Dit is nie goed dat die mens alleen is nie. Ek sal vir hom 'n hulp maak wat by hom pas. 19En die HERE God het uit die aarde geformeer al die diere van die veld en al die voëls van die hemel en hulle na die mens gebring om te sien hoe hy hulle sou noem. En net soos die mens al die lewende wesens genoem het, so moes hulle naam wees. 20 So het die mens dan name gegee aan al die vee en aan die voëls van die hemel en

aan al die wilde diere van die veld, maar vir die mens het hy geen hulp gevind wat by hom pas nie.

Dit is nie 'n nuwe skepping van diersoort nie. Dit is eerder 'n verwysing terug na die vyfde skeppingsdag waar God reeds die diere geskep het. Dit is nog 'n Genesis-rekapitulاسie. Nou, die diere wat God geskep het, word aan Adam voorgestel, maar Adam het gevind dat nie een van hulle geskik was om mee te paar nie. Natuurlik het Yahweh dit reeds geweet en was reeds van plan om 'n maat vir Adam te skep. Die sonde van die gevalle engele was om hulleself met diersoort te verwissel. As ons dit besef, word dit baie duidelik dat Adam hier 'n les gegee word: dat niks in diersoort geskik is om mee te paar nie. Adam kon net 'n vrou hê wat vlees van sy vlees en been van sy been is.

Genesis 2:21 Toe het die HERE God 'n diepe slaap op die mens laat val; en terwyl hy slaap, het Hy een van sy ribbebene geneem en die plek daarvan met vlees toegemaak.

22En die HERE God bou die rib wat Hy van die mens geneem het, tot 'n vrou en bring haar na die mens. 23 Toe sê die mens: Dit is nou eindelijk been van my gebeente en vlees van my vlees. Sy sal mannin genoem word, want sy is uit die man geneem.

Die enigste geskikte maat vir enige Blanke man is 'n Blanke vrou, wat van dieselfde vlees en been is. Soos Judas ons in sy kort sendbrief vertel, is hoerery die strewe na vreemde, of anderse, vlees. Daar is baie waarskuwings in die Nuwe Testament om nie te hoereer nie, en ander bewyse dat hoerery wel rasvermenging is.

24Daarom sal die man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef. En hulle sal een vlees wees. 25En hulle was al twee naak, die mens en sy vrou, maar hulle het hul nie geskaam nie.

Hulle was naak en nie skaam nie, maar in Genesis Hoofstuk 3 sal ons sien dat 'n rasvermengingsvoorval wel plaasvind, en dan was hulle inderdaad skaam oor hul naaktheid.